сѫщый разумъ, кое-то може да ся *развива* безкрайно, въ безчислено множество прѣдставленія, кои-то едно отъ друго ся производять, едно друго раждать.

Изясненіе: Както думы-ты, земены отдѣлно, сѫ само съставны начяла на слово-то, а не исто-то слово, кое-то иска прилично да ся съединявать думы-ты помѣжду си; така и прѣдставленія-та, отдѣлно земены отъ насъ въ съгласіе, сѫ само *начяла* на *мысленіе-шо*, а не сѫ сѫщо мысленіе; за мысленіе-то требува да сѫ урядно съединены прѣдставленія-та и да иджть въ связано послѣдованіе едно отъ друго, а това е извѣстно общо съ имя *развитіе на мысленіе-то*; у кого-то прѣдставленія-та ся трупать едно по друго безъ связь безъ послѣдователность и рядъ, него наричять *безсмысленъ*, немыслящь, както и за о ногова, кой-то изричя думѫ по думѫ безъ никаквѫ связь, трѣбува да ся каже, че той неговори а брьболи като дѣте.

§. 19.

Прѣдставленія ся правять отъ прѣдставленія, или мысленіе-то ся развива въ сѫщый разумъ *ирьво* — съ употрѣбленіе особены прѣхваты отъ странѫ *на мыслителнѫ-шѫ дѣятелность*, *второ* — на основаніе отъ постоянны и неизмѣнны правила, кои-то сѫ нарѣчены *основни закони* за мысленіе; трете — съ постояннѫ послѣдователность отъ *разнообразны видоизмѣненія исшы-ты мысли*.

Изясненіе: Прѣхвати отъ мыслителнѫ-тѫ дѣятелность ся наричять оныя различны дѣйствія, съ конто тя ся показва, кога-то прави прѣдставленія отъ прѣдставленія, и кои-то влагать прѣдставленія-та въ извѣстны ф ормы, та постьпенно възводять наше-то мысленіе на по̀-высокъ стьпень за развитіе; подъ имя *основни закони* за мысленіе-то ся разумѣвать такыва начяла, кои-